

[Kirsten Jacobsen.]

om, at han hilser min saglige indsats med tilfredshed, kan jeg da kun være glad for, men tilfredsheden går kun så langt, at jeg skal komme med den saglige indsats, og så skal I have æren for den, men der er grænser for, hvor flink selv jeg er.

Hr. Ingomar Petersen sagde også, at baggrunden for hans udtalelse var, at der skulle være rimelighed i det område, som loven skulle dække, og at det var begrundelsen for underændringsforslaget. Det kan jeg da være enig med hr. Ingomar Petersen i, og derfor tilbød jeg også selv at ændre mit eget ændringsforslag, så det er ikke nogen begrundelse, hr. Ingomar Petersen.

Hr. Ingomar Petersen sagde også, at det, jeg nu havde sagt fra talerstolen, ikke smagte ham. Nej, det er da klart, det ikke smager ham, for det er da altid ubehageligt at blive konfronteret med sandheden, specielt når sandheden er så lidet flatterende for hr. Ingomar Petersen og de andre boligforligspartier. Jeg må sige både til hr. Ingomar Petersen, til venstre, til det konservative folkeparti, til kristeligt folkeparti og centrumdemokraterne, at jeg har nu mere respekt for og kan bedre lide en ærlig slyngel end falske slanger i paradiset, og de falske slanger er netop betegnelsen for både venstre, det radikale venstre, det konservative folkeparti, kristeligt folkeparti og centrumdemokraterne. Det er den måde, man har optrådt på med de ændringsforslag, man har stillet her.

Ministeren sagde, at det vigtigste er, at vi får løst problemet. Jeg er da enig med ministeren i, at det er det vigtigste, men der er vel en grænse for, hvor langt man skal lade sig køre rundt om hjørner med, og det gælder i hvert fald mig, at jeg finder grænsen nået, når man ved hjælp af tekniske fiduser skal til at omgøre gode og fornuftige ændringsforslag.

Må jeg så knytte et par bemærkninger til det ændringsforslag, boligministeren har stillet under nr. 19. Med det ændringsforslag siger man nu, at overtrædelse af dusørregler, som er ulovlige, når private mennesker som grundejere begår det, er lovlige, når det gælder det offentlige. Venstre vil nu stemme for, at man laver én retstilstand for almindelige private mennesker og en anden retstilstand for det offentlige. Jeg synes, venstre skal

tænke sig om én gang til, inden de stemmer for og også det konservative folkeparti og de andre. Her laver man en ny retstilstand, der går ud på, at det, der er ulovligt for private, ikke er ulovligt, så snart det er det offentlige, der begår ulovligheden.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne sige til hr. Knud Damgaard, at der sikkert er et element af en sørgelig sandhed i den oplysning, at dette foregår præcis på samme måde, som det foregår med andre sager i andre udvalg, men det gør det ikke meget bedre. Mit indtryk er nu trods alt, at det foregår mere sjusket og mere sløset i øjeblikket i boligudvalget end nogen andre steder.

Om de to ændringsforslag, jeg her taler om, er den sørgelige kendsgerning den, at vi aldrig har set deres tekst, før de lå herovre i boksene og vi stod som medforslagsstillere til dem. Det, vi, der afleverede ændringsforslag til tiden, gav tilsagn om, var, hvilke af boligministerens og flertallets daværende ændringsforslag vi kunne tilslutte os, og det er så bare blevet almengjort til, at vi også er røget med på de nye. Men vi er ikke med på de nye. Det ene af dem har samme karakter som det, fru Kirsten Jacobsen tidligere har nævnt, nemlig en imødekommelse til fremskridtspartiet for at undgå, at det blev fremskridtspartiets ændringsforslag, man blev tvunget til at stemme om: i stedet for en fast regel om en 12 måneders grænse af hensyn til genhusningsproblemerne har man indsat en dispensation, der kan forlænge de 6 måneder, man oprindeligt havde sat, med yderligere 6 måneder. Det lå intetsteds på prent, før det lå i betænkningen med os som medforslagsstillere.

Det samme gælder i endnu højere grad og endnu alvorligere det meget store og meget vidtgående ændringsforslag til § 13, som fuldstændig omkalfatrer § 13. Vi har fået at vide, at en af grundene til, at betækningsafgivelsen blev udsat og udsat og udsat, var, at partiet venstre havde problemer med den paragraf — der er muligvis andre partier, der har haft problemer med den, det ved jeg ikke — men vi har aldrig set det ændringsforslag, der viser en fuldstændig anden holdning til dusørordningen, hvor beløbene er røget ud, og hvor afgørelsen er overladt til et eller andet; jeg ved ikke, hvem der skal